

NÓGRÁDI LAPOK ES HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egyes évre 6 ft. Fél évre 3 ft. Negyed évre 1 ft 50 kr.
Egyes szám ára: 15 krajczár.

Előfizetheti csopán a kiadóhivatalban lehet B-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.

A lap szellemi részére a a nyitólátra vonatkozó minden közle-
ménynek a szerkesztőhöz küldendő.

Hirdetnek díja: három hasábon petitor 5 kr. — Nagyobb és
többszöri hirdetések jutányosan eszközöltenek.
Helyeg minden bejelentésnél 30 kr.

Nyitólátra garmond sor: 20 kr.

B-Gyarmat július 18.

Több szempontból okunk van arra, hogy Szontagh Pál ur önmagyméltóságának el nem mondott azon beszédét, mely a székhely ügyi határozat megerősítése céljából a nm. belügyministeriumhoz intézendő lett volna, — habár késő is, — önmagyméltóságának engedelmeivel lapunkban is közöljük.

Az el nem mondott beszéd így mondatottnak volna el:

Nagyméltóságú stb.

Nógrádvármegye felterjesztette azon határozatát, melyet folyó évi május 30-án a megyei székhely kérdésben hozott. Határozatunkat és alázatosan kérjük, hogy ezen határozatunkat a nagyméltóságú belügyministerium helyeslőleg tudomásul venni méltóztatassék.

Az ellenfél felebbezésében ennek megsemmisítése keretük, azon állítólagos formahiba alapján, mert, — ugymond — az erre vonatkozó, kellő időben beadott indítvány „közszemlére” kitéve nem volt.

Igaz! hogy a kérdéses indítvány a vármegyehez kapujára kiszegve nem volt, mert ez Nógrádmegyében szokásban soha sem volt, de a gyűlés megelőző állandó választmány ülésének teljes tartama alatt — azt a főjegyző oda magával hozván — az ott Nógrádmegye szabályszerű gyakorlata szerint ki volt téve, s azt ott a ki nem tételre vonatkozó bizonylat kiállítását egyike br. Rozner Ervin megtekintette, elolvasta s ezen állandó választmányi ülésben az ellenpárt minden egyes tagja kezdetben jelen is volt.

S csak midőn többször ismétlődő párttanaszkodás, helyesebben sugás-bugás utján ellenfeleink bizonyosságot szereztek, hogy elenyésző kisebbségben laborálnak, sompolyogtak ki majd egyenként, majd páronként végre mindnyájan az állandó választmányi ülésből — bizonyosan, én legalább élek ezen gyanúsítással — azért — hogy a főjegyzőt az alatt, míg annak hivatalos elfoglaltságát látván látták, — keressék majd lakásán, majd hivatalában. Megjegyzem, hogy még azon körülmény is — melyszerint a déli 12 órákor berekesztett állandó választmányi ülés, melynek folytatása programmszerűleg délután 3 órára volt kitűzve s melynek egyedüli tárgya az én és társaim székhelyügyi indítványa volt, délután 4 órára halasztatott, csak azon deferentiáról tesz tanúságot, melyet tisztelt ellenfeleink irányában mi — a többség — és nem most először, de csak nem rég a gyarmat-ászdói vasut kérdésében is két ízben most is kitűntetni készek valánk. Mert hiszen, hogy egyebet ne említsék, pártunkbeli távol levő bizottsági tagokhoz annál könnyebben intézethettek táviratok; hogy a másnapi gyűlésre ne fűradjanak, mert a székhelyügyi tárgyalatni nem fog.

Nincs miért erschekdjem e helyen hosszú commentatióba. Hiszen excellenciád, fiatalabb korának daczára, de mert nagyobb aktivitással foglalkozott megyei ügyekkel, nálam bizonyosan jobban ismeri a vármegyei pártélet minden tünétét, mozgalmait, ármányait és fondorlatait. Volt excellenciád alispán, főispán, királyi biztos, belügyminister. Ugyan bir-e excellenciád emlékezetének tirából felidézni, csak egyetlen egy esetet is, hogy párttöbbség a mérközös színhelyét elhagyja, onnan megutamatodjék s aztán formaszerecségek nem igazolt mulasztásának öngyőbe kapaszkodva, a többség végzésének megsemmisítését kényeztényez?

Megjegyzem, hogy e onerét esetben a lelkiismeretes igazságérzet — három ellentábori tagnál erősebb volt a pártaktikánál s ezek az indítvány ellen szavaztak: nevezetesen gr. Cserián László, Pongrácz György, Balás László.

Hadi cselnek nem rossz ez Kegyelmes Uram! és a kisebbségek esetleges győzelmét előidézni alkalmas is lehet. Az egyik párt tagjainak igazságos ögük megtámadhatatlanságába velett önál-

lato bizalma, az ellenfélnek ugy anyagi előnyök, mint előkelő állás által biztosra vett befolyásos volta — efféleket már nem egyszer idéztek elő. De mi lelkünkben nem remegünk és készek vagyunk további közlésre is, mert csakis az igazságot keressük és kérjük.

Ugyan kérem, vegye tekintetbe excellenciád azt is és bocsássa meg nekem, hogy bizonyos személyes színű paralleltá vonjak ezen székhelyközdelmet vívók egyéniségeit illetően.

Minket, mint a statusquo fentartóinak pártját és feltevére a szerénységet, különösen engem a megtámadottak vezetőjét, a ki már féllábal a sir szélén állók és ugyan csak alig érem meg ezen áldatlan és legszelidebben szólva szükség-telenül megüzent háború végbejezését — ugyan mi ösztönöz, mi hevit, mi lelkesít, felkarolt célo-m mellett való közdelemre? A ki a körülményeket ismeri, — legyen bár legkevésbé jó-akaró emberem, sőt teljes mérvű rosszakaróm — fundálhat-e ki legnagyobb szorgalommal is valami olyas indokot, mely e működésben a nyitlan bevallottnál, más célok elérésének törekvésével gyanúsíthatna? Tegye azt, ha van ilyen, kérem s álljon elé és vádoljon! De ellenben én, félek, mondom nagyon félek, mert az ilyenek teszik az igazság megtámadott kitarótkká és makacsokká — hogy ellenfeleinknél a leg-csekélyebb momentumu kérdés maga a székhelynek elhelyezése Balassa-Gyarmatról; hanem sok egyéb, sok más, mi „nincs ziszáljukra felirva.

Ez, e perczen nem tagadom, csak állítás, de el fog jönni az idő, midőn a legitimabb fonatú ármányok szála is napfényre kerülnek és magam részéről mindent kész vagyok elkövetni, hogy ez ügyben ugy a nagyméltóságú kormány, mint az országos nagy közönség (az első sorban érdekelt megyei szűkebb kört nem is említve) tisztán lásson és ítélhessen.

Befejezésül állítom: ha kell a bizonyításra vállalkozni is kész vagyok, hogy ezen áldatlan és szükség nélkül való támadás a „statusquo” fentartása ellenében:

1. A jogfolytonosság elvét tekintve, me-rénylet.

2. eredményesség esetében lenne társadalmi szempontból állandó forrongás kovásza;

3. közgazdasági indokokból, a megye nagyobb részére nézve romlás és hátraesés;

4. a magán takarékoságot tekintve, bot-rányos vagyonpusztítás és indokolatlan pénz-fecsérlés;

5. közigazgatást nehezítené és rosszabbá tenné; és végül,

6. politikai tekintetben — részünkről ugyan nincs e kérdésnek politikai háttere és ilyen insinuatív ellenében előlegesen is tiltakozom — származhat-uk abból egy végzetes és előre számításba nem vehető hiba, mely tudvalevőleg politikában több a bunnél.

Itéljen excellenciád ezen első, a ki oldal-ról megtámadott védelmi fellépésünkben böles-betátása és igazságszerető lelke szerint.

Közigazgatási bizottsági ülés.

(Július hó 15-én.)

Elnök gr Degenfeld Lajos főispán ur örméltósága megnyitván az ülést, bejelenté, hogy Szontagh Pál és Laszkáry Gyula bizottsági tag urak elmaradásukat igazolták. Jegyzőkönyvhieteltőlük felkérlettek: Pongrácz György és Kaszkovich Gyula urak.

Állampárti jelentés.

Az alispán körrendelettel utasította a községi elő-járokat a tűzrendőri szabályrendeletek pontos betartá-sára és arra, hogy a tűzfeszkendőket tartásák rendben, azokat próbálják ki. Bejelenté továbbá, hogy állami állatorvosul Csérnök Lajos nevezetelt ki. A száj és köröm fájás az állatok között ismét kiütvén, a rendőri intézkedések megtételtek, a szécsényi és gyarmati or-szágos vásárok betiltattak.

Kivételos másolási engedélyek.

Megadandókban véleményeztettek: Dédel István patáki

lakos Bernát nevű fia részére, Rigó Pál besseni lakos Ferencs nevű fia részére, Rigó Mihály besseni lakos János nevű fia részére, Karamarik Pál tarapolyai lakos János nevű fia részére, Imre Mátyás patáki lakos Örmegye részére, Barczaski János al-ostorgályi lakos Mihály nevű unokája részére, Öv. Gyáros Pálné (privada) fel ostorgóval, Pál nevű fia részére, Nemeth Ferencs nagy-daróczi Ferencs nevű fia részére, Karamari József szarva-godai János nevű fia részére, Kis József b-gyarmati Örmegye részére, Öv. Kalmár Imréné tóthbányai János nevű fia részére, Marton János halászi Örmegye részére, Pusztai János (marton) f-ludkányi lakos Örmegye részére, Tóth Ferencs besseni lakos József nevű fia részére. Pálát: végzett vizesz utasítottak: Majdik György szolnoki lakos, Linger László lovaszi lakos. Állítást lajstrom kivonat hiányzik.

Köröcnyi és felebbezési ügyek.

Becske község körvénye, hogy a becske-kövesdi vicinalis út Becske felé irányítások, elutasított.

Sleier Emil és Huszár Antal körvénye, hogy a legtöbb adót fizetők lajstromába felvéssenek, elutasít-tatott, mert felszólamlások az igazgató választmányhoz tartozik, melynek aug. 1-ig jelentkeznők lehet.

Fehér János bujaki lakos aziránt folyamodott, hogy négy igazvonó marhája után kivettelt közmunkája felére leszállítsák, azzal indokolván körvényét, hogy két marhat csakis özerkedés végett tart. Ebben nem tevé a közmunka törvény különbséget, felebbezése elutasítva lón.

Himmler Ele b-gyarmati kérés felebbezésének a zárorának éjfel utáni kiterjesztése iránt, — hely nem adatott, s B-Gyarmat város hozott határozata jóvá-hagyatott.

Honéczy Gyula bujaki felfüggesztett körjegyzőnek felebbezése, állásába leendő visszaléteztetése iránt, el-utasított s a járási szolgabíró a vizsgálat keresztöl-vitelére megúszoltelet.

Plachy Erzsébet és Sarolta körvényének, hogy a június hó 11-én kiűtött mezeihez tűz folytán elégett házukért kárpótoltassanak, elég tehő nem volt.

A 18 s-amu vicinalis bizottság elnökéül Ungi Rudolf lemondása folytán Nagy József erdőárcsai lakos nevezetelt ki.

Csendsőrsök szaporítása.

A pozsonyi csendőr parancsnokság közölt ese-ményi jelentésből, de egyenként is konstáltra van, hogy vármegyénkben a gácsi járásban a közbiztonság veszélyeztetve van, úgy hogy annyi kibágás és büntény az egyes vármegyében nem fordú elő, mint egymaga-ban a gácsi járásban. A tettesek a 83 irtványos helye-ken (lazokon) könnyen elmenekülnek. A csendsőrség mindent elkövet ugyan — a tettesek kinyomozására, de csekély számnál fogva csekély eredményhez jut. Ezen sajnos körülmények indították a bizottságot arra, hogy a belügyministeriumhoz ez alkalommal feliratot intez azirant, hogy a gácsi csendőr állomások még egygyel, az eddigi csendőrsök legénységi létszáma pedig szinten egygyel—egygyel szaporítottassanak. Ugyanezirant ártírt a szomszédos Zólyomvármegye is.

Hatvani Deutsch contra Schossberger.

A Deutsch-féle hatvani cukorgyári vállalat hadat üzent a Nógrádban, a selypi pusztán Schossberger Hen-rik és fia által épített cukorgyár ellen. Ezen selypi cukorgyár a technika legmodernebb kívánalmai szerint épül. A vízvezetési joga azonban — mindjárt az első tárgyalásnál vitásá vált s hatvani Deutsch — előbb-ről szerzett jogai ezimén nem enged a Zagyrából egy litert sem a Schossberger-féle selypi cukorgyárnak. A vizsgoi törvények értelmében az alispán előnkölte alatt részint a helyszínen, részint pedig az alispáni bi-vatalban a tárgyalások több napon át megtartattak, szakértők meghallgattattak, s ezek alapján az alispán meghozta az elsőfokú határozatot, melyel egyszerűen az engedély-okmány is kiadott. Az elsőfokú határo-zattal kiadott engedély-okmány megengedi, hogy Schoss-berger a Zagyrából másodpercenként 84 liter vizet kivezelhessen, de az engedélyt nem köti évekhez, a hi-degiztartó medencéit 20,000 köbméterben határozza meg; felállítani rendel egy nagyobb szerű szennyvíztartót.

Ezen első fokú határozat hatvani Deutschnak egészen szerelmes, míg Schossbergerek csak némely pont-ját kívánták megváltoztatni.

A határozat ellen beadott 4 felebbezés, melyek közül egyik visszavonatot.

Az elsőfokú határozat, s a felebbezések felolvasása 2 órát, a vita és szavazás egy órával lett igénybe, s két jegyzőt farszítottak ki.

Ezeket megelőzőleg az alispán — a dolog köny-nebb megértése céljából szakszerű előadást tartott a cukorgyárakról, azok működése és nemzetgazdasági hasznairól. Tanulságos előadás volt.

Deutsch Ignác és fia a szerzett jogokat érintet-lenül hagyni kívánja, míg Schossbergerek kimitatják, hogy az ő vállalatuk a Deutschék szerzett jogaiha egy-átalan nem ütközik, Deutschék kimitatni akarják, hogy ha vízhiány miatt a hatvani cukorgyár szünetel, ők minden napon 4130 ft vesztességek lesz; bizo-nyítják továbbá, hogy a Selypen használt víz inficiálja a Zagya vizet, úgy hogy azt Deutschek a 12 kilom-ternyi távolban lévő hatvani cukorgyárakban nem használhatják (!) Mindkét felebbezés több cukor gyár adataival van felszerelve.

A felebvezések előválasása után — Szanka Dezső meghalt a úlesben jelenlévő b-pesti kulturtermők adta elő szakvéleményét.

A vélemény elmondása után S. tovszky János az elsőfoku határozatot javasolta jóváhagyatni.

Ennek ellenében Pongrácz György szólalt fel a hatvani Deutchék érdekében és azt indítványozta, hogy intulán Deutchéknak előbbi szertelt jog alapján joguk van a Zagyvából másodpercenként 200 liter vizet bevezetni, ezen joguk sértetlenül megmaradjon és Schossbergerek csak az esetben jogosítsanak fel a 84 liter víz bevezetésére, ha a 200 literen felül marad. Nehogy pedig a helyi gyárból a Zagyvára visszavezetett szennyvíz inficziálja a Zagyva vizet, a helyi gyárból kifolyó víz egy egészen más csatornán vezetéssek be Hatvanon túl a Zagyvára.

Gr. Gyürky azt hiszi, hogy ebből folytonos sürdösök és perek lesznek.

Beniczky Árpád Pongrácz György javaslatához járul.

Ezután Posztóczy Iván szólalt fel, igen nyugodtan szépen és akár csak egy szakértő szol a dologhoz. A folyékony, jó előadás nagy tetszésben részesült. Beszéde után a következő indítványt olvasta fel:

Indítvány.

Mondja ki a bizottság, hogy
1. Az engedélyezett vízmennyiséget másodpercenként 100 literben állapítja meg.

2. Az engedélyt 50 évre feltétlenül megadja.

3. A hidegviztartó medencze úrtartalmát 10,000 azaz tízezer köbméterre leszűjti.

4. Az elsőfoku határozat b) pontjának elejtésével kimondja, hogy az annak i) pontjában megállapított egy szennyvíztisztító medencze helyett, két egyenlő minőségű és nagyságú, felváltva használható és így a szükséghez képest bármikor tisztítható medencze létesítendő, ugy mindazonáltal, hogy ezen medenczében állandóan kökzsűrdő alkalmaztassék és a gyárból kifolyó szennyvízek ezen szűrdőn keresztül bocsáttassanak a Zagyva folyóba.

5. További feltétellől kitűzi, hogy a helyi gyár spodiummal nem gyarthat, üzemét pedig a folyó első üzleti érvén csak október 1-én kezdheti meg, mely időre a megváltoztatott engedély okirattal foglalt viz művek okvetlenül a helyi gyár által elkészítendő és a meny-nyiben a gyakorlat azt mutatja, hogy a hatvani cukorgyár, a helyi gyár működése következtében a Zagyva vizét magasabb és oly hófokban kapja, hogy az aránylag szeptember havában a hatvani gyártásra káros befolyást gyakorolhat, az esetben a kervényező, a meny-nyiben a következő években szeptember havában is gyártani akar köteles leendő a hatóság által megállapítandó hőfokmért berendezni.

Egyebekben az elsőfoku határozatot helyben hagyva, elrendeli hogy az engedély okmány az 1885. XXIII. t. cz. 172. §-ához képest ezen változtatásoknak megfelelőleg állítsassék ki.

A osmosus vizek beföldendők és a Zagyvára nem bocsáttathók.

Balás Antal szintén Deutchék mellett szólalt fel és Pongrácz javaslatához csatlakozik.

Dr. Melcher Ferenc az alispáni elsőfoku határozatot pártolja.

A felszólalások után gr. Degenfeld Lajos főispán ur ömeltósága szavazatra bocsátván a dologot, az elsőfoku határozat megváltoztatott és Posztóczy Iván indítványát fogadtatott el 8 szavazattal 6 ellenében. Posztóczy Iván indítványára, vagyis a nógrádi cukorgyár mellett szavaztak: Scitovszky János alispán, Mocskary Ödön, Posztóczy Iván, Komjáthy Anselm, Dr. Melcher Ferenc, Dr. Kacsorics Gyula, Feigelstock Gyula és Szepvák Sándor; a nógrádi cukorgyár ellen szavaztak: gr. Gyürky Ábrahám, Beniczky Árpád, Szakall Barna, Balás Antal, Pongrácz György és Steller Antal urak.

Az ülés délután folytatottat és ekkor vétettek elő a többi rendes tárgyak.

Tanügy.

Pontosabb tanügyi kérdés nem fordult elő; egyes községi iskolák számadásai intézettek el.

Aronügy

A felévi jelentés szerint a gyámoltak száma volt jul. havig 12263., a gondnokoltaké 284. A beadványok száma 9668; melyhez hozzávéve a múlt évi 1430 drb. hátrálékot, elintézendő volt 11098, melyből elintéztett 9387; ezersint hátrálék 1711. A gyámpénztár folytonosan növekszik; ma már az ott kezelt összes pénz és pénztérlek: 710,090 frt 10 kr., a hátrálék alap: 19,189 frt 90 kr. Tekintettel az ügyek nagy számára, elhatároztak, hogy egy negyedik kisegítő ülnöki állás szerzeszték a tartálékalap kamatainak terhére. Ez ügyben a felirat és a további intézkedés megtételével az alispán és az árvászeki elnök bizáltak meg.

Losoncz r. t. város árvászekének jelentése tudomásul vétetett.

Jogügyek.

Nagy Béla ellen panasz-tétett; hogy Szentkülön helypénzt szed. Ezen jog megvizsgálása és elsőfoku határozat meghozatalával a járási szolgabíró bizatolt meg.

Lóvy Simon lőruzi lakos települési és koresmar-tartási ügyében hozott elsőfoku községi határozat helyben hagyatott.

Adóügy.

Szepvák Sándor pénzügyigazgató ur jelentése szerint az egyes adónemekben a múlt hóban a tavalihoz képest visszaesések mutatkoznak ugyan, azonban a felévi eredmény valaminek jobb a múlt événél.

A pénzügyigazgató ur mintegy 100 magán ügyet referált, mindazáltal nem fárastotta ki a bizottságot.

A b-gyarmatokat különösen érdekelteli az, hogy a bor, hús, sör és cukor fogyasztási adó 10123 frtra szállítottat le.

Pórtónügy.

A fegyverek száma most sincs apadóban. Volt ugyanis a b-gyarmati kerületi fogházban a múlt hó-

ban: 286 férfi és 21 nő fegyver. A kereset meglehetősen, 4098 munkanapon az a fegyverek keresménye volt 502 frt 28 kr.

Egészségügy.

A közezségi állapot általán véve vármegyénk területén június hóban tekintettel a betegnek és megholtaknak a népességhöz viszonyított csekély számára, kedvezőnek mondható.

Az egyes korakok közül, a legzservekek idült bántalmái és enyhe lefolyási bellurut legfőbbiszor észleltettek.

Leggyakoribb halálok vesezsűrdelt gyengeség tödögűmő és aggkór volt.

Heveny fertőző betegségek járványosan nem uralkodtak.

Szörványosan himlő Korlátan és Somosujfaluban, kanyaró Verőczen és Romhányban mutatkozott. Verőczen 3 hagymáz betegülés is volt és 1 esetnél halálosan végződött. Verhas B-Gyarmatban a honvedlakatnyában 1, az állami fogházban 4 egyennel fordult elő, ezen 5 betegülés közül egy vált halálhossá, felcserült még ezen kor Hádón egy, Kosdón három esetben, kedvező lefolyással. Nevezett ragályos jellegű bántalmak elterjedését a betegek elkülönítése és az alkalmazott fertőtlenítési óvászabályokkal sikerült meggátolni.

Verőczer egy vesztelb által megharapott egyén a budapesti orvosi egyemtelben a Pasteur gyógymód szerint berendezett korosztályba szállítottat, gyógykezelés végett.

Orvosrendőrelg elemli és tápszernek korsémak és vendégülk helyiségek lettek vizsgálva. Elemli szerek elközbása és megsemmisítése 2 esetben vált szükségessé.

Kuruzsász elen nem letetett panasz.

Halottkémek 17 halálesetel jelentettek be oly 7 éven alult koru gyermekeknek neve, hol az orvosi gyógykezelés igénybe vétele elmulasztatott.

Szűrdőznők kötelesség mulasztást nem követtek el. Orvosi bizonyítvány 7 könnyű, 8 súlyos testi sértes esetben állítottak.

Rendőri hullaboncolás Hádón és Tolmácsón volt, mindkét helyen véletlen baleset idézte elő a halálesetel. Törvénysszerűleg Nagy-Lunon egy hirtelen kimúlt terhesnő lett boncolva, haláluk szűrdőznők állapotban volt.

Gazdasági állapotok között az egészségi viszonyok nem voltak kielégzők, mert a ragályos jellegű száj és körümfájás, mely néhány közeli szarvasmarha állomáshabán már előzőleg is mutatkozott, e hónapban nagyobb merveket öltött; továbbá néhány községben fellépett a sertés orbanz, végül Csálabán, Hádón és a varsanyi határhán egy majorban a rüh kör járlok között nagyobb számban észleltetett.

Az állategészségügyi törvény alapján hozott utasítások értelmében jelzett ragályos körök terjedése ellen a kellő óvhatóságai intézkedések megtételtek.

Üggy.

Az állami és megyei által jó állapotban voltak, a közlekedés sehol sem szenvedett akadályt. Azon jelentés, hogy az ipolyság-b-gyarmati vasútra vonatkozó építési engedély megadott, örömdeszen vétetett tudomásul a gyarmatpártiak részéről. A nandor-beske-berczeli útszakasz a kikötölt időre elkészült. Az 1891-ik évre szóló közümnika költség előirányzat legközelebb várható.

Végül, miután a főispán bejelenté, hogy Páý Árpád községadasi előadó akadályoztatása miatt az ülesen részt nem vehet, az ülés este 6 óra felé befejeztetett.

Török Zoltán ur, Losonczváros polgármestere, a „Losoncz és Vidéke” július 13-iki számában jónak látta minden igaz ok nélkül, nyilván azért, mert a „Nógrádi Lapok” július 6-iki számában egy más író foglalkozott vele, tehát, ismétlem, jónak látta a t. polgármester úr helykapni Szontagh Pál ó exeján s a N. L. szerkesztőjén kívül az én személyembe is.

Sem Szontagh Pál, sem e lapok szerkesztője nem szorult véleményemre; ok, ha kedvük tartja, fognak nyilatkozni és tetelni a „szóharczba” (helyesebben: toll-harczba) keveredett polgármester úrnak; sőt személyemet illetőleg halgatnak és bizvast halgathatnak magam is, — ambar vádaskodás foglaltatik a cikkben ellenem, mint B-Gyarmat bírja ellen, amennyiben Török úr azt mondja rólam, hogy én egyebet sem teszek, mint ezikkezek.

No, ha mindenhán ily jól van informálva a t. polgármester ur, mint ez állítása helyességében, akkor gratulálók Losoncz nagylekintetű városának. En pedig nyugodtan várom, hogy ezen nyilvános feladás után a járási főszolgabíró ur, avagy még emel is felsőbb hatóságaim bármely igen tisztelt közege, hivatalos működésemet szoros vizsgálat alá véren, netáni mulasztásaimért a kellő bünhődés érjen.

Az egyébként nem tagadom, sőt önérettel ismerem be, hogy mióta Török Zoltán, volt orsz. képviselő és Szakall Ferenc jelenleg is orsz. képviselő urak az aprí 30-iki losonczyi értekeztet egybehívásával a székhelyügyi ádáz harczot megindították, én is mint megyebizottsági tag, a jogpárt sorában és Szontagh Pál ur dicső zászlaja alatt, közlegénykép, tölem telhetőleg harczolok, — s mint innen-onnan, Isten segítségével közel 30 éves journalista, csekély tollammal is a lapokban védeni igyekezem B-Gyarmat székhelyének megdönthetlen, igaz és szent jogát. Estalan mint B-Gyarmat bírájának nemcsak jogom, de sőt kötelességem is védeni a Török Z. urék által megtagadtat várost.

Csakhoggy midőn ezt teszem, — s kérem, jegyezze meg magának jól Török úr, teszem ezt hivatalos kötelességem mulasztása nélkül: nem halgatván el egyébként, hogy egyenleg sérdmet és bajt okoz nekem, miszerint amugy is halmozott és szaporá hivatalos munkáim mellett, időm és erőmet kénytelen vagyok; — ép ugy mint sok mások, a rang kényszerített a harczban pazarolni.

S ha egyéb nem, már egyedül annak előre való

meggondolása, hogy a különben is indokolatlan és jogtalan székhelyügyi harcz mily száros férfiat e megyének kényszerít oly erő és működés kifejtésére, amit bizony nehéz községadasi viszonyaink között, jobb, úgyre fordíthatlanak, s bizonyára — mert erkölcsös, szomoly emberekrol van szó, — okvetlenül fordíthatlanak is jobbra; — mondom, ha egy polgármester is (már mint t. i. ő) nyilatkozik akkor, amikor a gyarmati falusi bíró egyebet sem tesz, mint ezikkez.

Mert am küzdünk az eszünkert folyvást; ebben rejlik a helyes családi, társadalmi és politikai élet egyaránt; de nemes és közbasznu és ne romboló, destruktív eszünk legyenek küzdelmünk tárgya; mert a kettő között czelejában, végeredményében, még ha tán más mondana is a költő, szerintem oly nagy a különbség és oly kienegesztetellen az ellentét, mint a pokol és a mennyország között: egyik földi, a másik karhazat hoz az emberiség.

Jelenlegi felszólalásomra azonban főleg az kényszerít, mert Török Z. ur a személyemet illető árulkodást jónak látta még egy kis gúnyulát is tetézni, mondván, hogy Horváth Danó, aze haragudjék, ha egy polgármester is (már mint t. i. ő) nyilatkozik akkor, amikor a gyarmati falusi bíró egyebet sem tesz, mint ezikkez.

Hát kérem szeretettel: a falusi bíró jelzés itt ha annyit ak r mondan, hogy én csak affle falusi bírónak való ember vagyok, ezt a kisebbséget én keresztyéni türelmettel elszámlém, noha ügyvédi diplomámat régebben szereztem, mint Török Z. ur, és 15 évig, — mig t. i. a város polgármestere bíztam, elődöm halála után, a bírói székbe ültetett, tudtam tán e diplomáknak annyi érvényt szerezni, mint a most oly magas tónusból gúnyolódó tisztelt ex-collegam.

Semmiesetre sem halgathatok azonban akkor, midőn látom, hogy a fennebb idézett falusi jelző B-Gyarmat városára, Nógrádvármegye székhelyére vonatkoztatik és pedig kisebbséget elszámlát, épen a székhely-hódítás kedvéért s még azért, mert e város, noha mult századbeli pecsétjei s régi okmányok is oppidumnak, mezővárosnak nevezik, az újabb törvények értelmében nagy községnek nevezeték.

Am, hogy illő dolog-e, és méltó-e, hogy egy volt orsz. képviselő s jelenleg ügyvédi minőségű polgármester így gúnyolódjék: ennek megítélését — nyugodt perczében, bizony magára a t. polgármester urra.

Végezhetném egy visszatéréssel: vajjon mit mondana ahhoz Török Zoltán ur, ha én, az ő módjára, azt imán, hogy Losoncz polgármestere egyebet sem tesz, mint a székhely kérdésében, egykét pajtásával folyvást szövi a fondorlatokat, s nagyokat iszik — a melve bőre!

No lássa, tisztelt ur, kár a falusi bíró ok nélkül bántani. Egyébiránt én nem írgylem az én magas állását, de rajta vagyok és leszek, hogy Balás-Gyarmat „falusi” az önök áskálódási daczára, — Isten segítségével és a jó emberek vállvelet munkájával legyen mindenkor, mint jelenleg is, lökrekö, tisztességes város.

Lenégyi Károly.

Török Zoltán ur, Losonczváros polgármestere, a „Losoncz és Vidéke” július 13-iki számában, mint a székhelyügyi dologban egészen compens személy, megis csak felszólal, habár, mint maga jelzi, nem szivesen veszt részt azon szóharczban, mely a székhely kérdésében folyik. A motívum azonban, a mely a felszólalás alapját képezi, nem az úgy érdemere szól, de csekélyebb hírlapi rifogások czífolatára, melyek szerinte egész özönével lettek lapunkban közzéve, s melyek gyanúsításokat, sőt rágalmatokat tartalmaznak.

Ami a rifogások özönét illeti, erre lapunk 26-ik számában feleltünk, s beismertük, hogy bizonyos losonczyi források után 2 oly dologt közöltünk feltételezen, melyek meg nem történtek. Ezeket — jobb értesülés után, mindjárt a következő számokban vissza is vontuk. Az egyik az volt, hogy a losonczyi párt köldöttiséggel bejárta a minisztereket, a másik, hogy a losonczyi párt korifensál lemondott a székhelyügyi habordról. Ezen feltételezen közölt két hír képezi tehát a rifogások özönét, mely miatt Török polgármester úr hős Kubatként sikra száll.

Sikra száll, de nem megfelelő fegyverrel, hanem bizony nagyon neki meg először Szontagh Pál úrnak, aztan e lapok szerkesztőjének, majd Lenégyi Károly B-Gyarmat város érdemes bírájának.

Szontagh úrnak el nem mondtott, de a „Neuzet” 189-ik számában közölt beszédeiből gyanúsításokat olvas ki. A beszédet öngyméltósága engedelméből lapunk első helyén mi is közöljük. Am tessék minden elfogulatlan olvasónak megmondani, hogy hol vannak ezen beszédek azok a gyanúsítások, melyeknek czífolatába Török Zoltán polgármester ur csak azért nem bocsátkozik, mert az aggkór gyöngeséget elnézni kívánja? Általában, losonczyi úrnak igen szeretnek fogozkodni Szontagh ur aggkorába. Mi meg azt mondjuk, hogy olyan ember, aki nagy lelkesedéssel áll valamely igaz ügy élére, aki oly beszéde készül el, mint Szontagh Pál; az idős ember lehet, de szívében olyan ver van, mely felpezsdül a jogtalanság felett, s lelkeben olyan tűz lobog, a mely az igaztalan dologt felperteszti. Nem jut eszébe Török úrnak a mesebeli öreg oroszlán?

Si duo faciunt idem, non est idem. Vagyis Török úr elnézi a Szontagh ur általános gyanúsításait; pedig leleplezősek azok, hogy mindenki fűdhassa, miszerint a losonczyi által megindított székhelyügynek habjai nem valani kastáljai forrásból csorgóznak.

A Nógrádi Lapok szerkesztőjének azonban a község (melyek) elnevezését nem hajlandó, s gyanúsításnak és rágalmasnak nyilvánítja ki azon kifejezést, melyek a dolog megvilágítására és az érem másik oldalára vonatkoznak. Ugyanis azt itek, hogy a székhelyügyben csak azok mozognak, aki-

ket bele vitt az érdek, az ambíció, az áramlat, s a kik a dolgok fejleménye és bizonyos fuit-accomplis után maguk is szeretnének ezen sülyedő hajóhoz hasonlító kérdéstől szárazon szabadulni. Itt meg mindenki, hogy vajon nem-e a helyzetnek megfelelő állítások ezek, s ha azok, hol van itt a gyanúsítás és rágalom? Már ha Török ur, mint fiatal ember, nem ambícióból lépett fel a székhelyügynök, hát ugyan mi vezethette volna őt, mint akkor meg nemis losonci polgárt?

Mert azok az állítások, amit Török ur mond, hogy t. i. a székhely ügyben őt és társait semmi más nem vezette, mint a közérdek, semmi más ambíció, mint szolgálni a közügynek és semmiféle áramlat, mely őt és társait ezen székhelyügyi tengeri örvénybe sodorta: azok mind oly állítások, melyeken mosolyogni kell. Micsoda közérdek és közügy az, melynek kétharmad többség ellen egyhármad kisebbség sorakozik; micsoda testvériség az, ahol egy anyának több gyermeke ellen egy két vasott gyermek testvérharcot vív? Készünkj az ilyen kabinárius közérdek és közügyet. Nyugalommal nézünk a losonci párt által beadandó székhelyügyi indítvány elébe; igenis, — Veturia nyugalmaival várjuk a voksokat és azok élen a Korionokat!

Azt mondja végül Török Zoltán ur, hogy ne haragudjunk, hogy ha ezeknél fogva agyondorogoltatnak hirdapi közleményeink. Nem haragszunk, mert minden dorong ütés, mely a losonci clow-nok részéről reánk méretek, az igazság vődpajzsáról felejték pattan vissza. Nem haragszunk, sőt örülünk a felett is, hogy a polgármester ur is nyilatkozik, legalább annál jobban kiismerjük, hogy milyen gyege fegyverekkel állunk szemben.

Török Zoltán ur maga is be fogja látni, hogy mily öndicsékvés, elfogultság és elbizakodottság van abban, mikor ő, — polgármesteri állásának zenitjén, a mi városunk érdemes bíráját falusi bírónak nevezi el. Komoly állást elfoglaló egyének ily lenézési és csúfolkodási viselkedéséből eredő nyilatkozata szánalmat kelt. Erre röviden, az egyének kellő ismerete mellett, csak azt válaszoljuk, hogy tiszteljük ugyan Török Zoltán urat; de azért Reményi Karolyt, mint „falusi bírót” minden tekintetben több embernek ismerjük és tartjuk, mint Török Zoltán losonci polgármester urat.

A delegációk után.

Véderőnk szakadatlan továbbfejlesztése, a meny-nyre csak lehetséges, kell, hogy arányban legyen azon fontos állással, melyet az osztrák-magyar monarchia szövetségi sorában és Európában fenntartani hivatva van.

Meghajlunk felséges urunk, királyunk e kijelentése előtt, bár érezzük, hogy vallaink már-már roskadoznak azon terhek alatt, melyeket ezen nagyhatalmi állásunkból kifolyó, a fegyverkezési verseny szőtte kényszer-princípium ránk ró.

Nem korunk tulajdonképeni vezéreszméi: a közgazdaság, művelődés, nemzeti és társadalmi előrehaladás biztosítják tehát az államok nagyhatalmi pozícióját; ezek már csak másodrendű tényezőkké váltak. A felülkereskedelt fegyverkezési verseny zsarnoka egész Európának.

Elszomorító tény ez, de reánk nézve kétszeresen az. Mert, ha visszapillantunk hazánk legújabb történetére, meggyőződhetünk, hogy azon dicső harcok, melyeket ellenségeinkkel szemben végig küzdöttünk, területeink, alkotmányunk és nemzetiségünk fennmaradását eredményeztek ugyan, de azt, hogy szímet tesznék az európai hatalmasságok között, közgazdasági és művelődési haladásunknak köszönhetjük.

És ime, a fegyveres béke által követelt ember és pénzáldozatok nem-e azzal fenyegetnek, hogy ha legjobb esetben is nem szűnnek visszaesést, de minden bizonynyal megbénítják az anyagi jólét felé való folytonos előrehaladásunkat, és így megfosztanak az európai államok közt kivívott helyzetünk megtartási eszközének legszilárdabb biztosítékától.

Nem szemrehányásképen mondjuk ezt, és nem mintha kétséssel — fájós szívvel bár — nem akarnánk feloldozni, minden illérőnk, hazánk politikai állásának felmentésért, de aggodalommal tölt el bennünket azon ideges bizonytalanság, mely ha a fegyveres béke belátatlan követelményei lekötelez tartanak. És nem nyújthat nekünk legesekélyebb vizsgálatást sem, hogy Európa többi államai is nyakra-főre szaporítják és tökéletesítik véderőjüket és nem nyújthatnak vizsgálatást azon államok polgárainak hozzáuk elható nyoszorgási sem, melyeket a már-már elviselhetetlenné vált katonai terhek belőlük kisajtolnak.

Hisz hazánk minden részéből hallottuk már eddig is a folytonos panaszokat a súlyos adók elviselhetetlensége miatt. De nem kell nekünk a szomszédba mennünk. Érezzük mi közvetlenül is, hogy meggyünk már eddig is az adózó képesség maximumán túl van meg-támadva.

Nem sokáig tartott abbéli örömrünk sem, hogy a pénzügyminiszternek sikerült a pénzügyi egyensúlyt helyre állítani; hiába fogadtuk ezen tényt magában véve is elégtételül anyagi aidozataink fejében. A delegációkból merített tapasztalataink a közös hadügyminisztérium által megszavaztatott és a jövőre megszavazandónak jelzett hadügyi kidások, — de a pénzügyigazgatóságoknak az adók kivétel körül követelt eljárása megmutatják, hogy még távolról sem értők el a megadogatás azon határát, melynek átlépésétől már kell tartanunk.

Tulaj garanciát nyújt ugyan nekünk a kormány egyes tagjainak hazafisága arra nézve, hogy ha mégis követelik tőlünk a nagy áldozatokat, úgy azt csakis hazánk felvirágztatása érdekében teszik, de szívesebben is áldozunk ott, hol legalább tudjuk, hogy ennek kamatait mi polgárok is élvezni fogjuk.

De nem másikat vagyunk-e a hadügy által megemésztett és még megemészendő milliókkal?

A közös hadügyminiszter most 6 milliót kért, esztendőre 21 milliót fog kérni. Az ismételt fegyverek 47 millióba kerülnek, a füstnélküli lőpor 11 és fél milliót igényel. De még itt korán sincs vége. A közös kormány meg maga sem tudja, hol lesz pénzszükségleteinek határa?

De nem valódi akarjuk ezért őket, csak constáljuk, mint elszomorító kilátások forrását. Ha ismerjük Európá államainak helyzetét és megvagyunk győződve, hogy akkor, miklön Európa többi állama szakadatlanul erősöbítik hadi erőjüket, akkor nekünk sem szabad elmaradnunk, mint azt felséges királyunk ki is jelentette a delegációk előtt.

És így mi más feltehetnénk a hadügyi kormány követelményeire, mint azt, hogy — megadjuk?

Megadjuk, — de az a kétségbeesztő kérdés, hogy ha ezen bizonytalan állapot sokáig tart, vajjon képesek leszünk-e a jövőben, meg ha akarnák is, — mindent megadni.

Önkénytelennül merül fel bennünk azon kérdés is: vajjon nem volna-e, — hogy úgy mondjam — áldásosabb, ha az a biztosan bekövetkezendő háború még mielőtt a hozzá való készüldések kiszámíthatatlan pénzszükségeit anyagi segédforrásainkat végkép kiapasztanák, — szabadítana fel bennünket a bizonytalanság tönkretöltő jánma alól?

Bármennyire irtóznak is a háború vérengzéseitől és veszélyeitől, — ily körülmények között nem kell-e azt inkább oltajtanunk? Mert teljes megnyugvást adhat-e nekünk a hatalmasságok azon kijelentése, hogy „a béke biztosítva van”? Mi más értelmet adhatnának ennek, mint azt, hogy „készen vagyunk”? Ezt kell következtetnünk minden felől. Hogy csak egyet említsék, idézem Caprivinek a német birodalmi gyűlésen mondott szavait: „állandó veszély fenyeget keletről és nyugatról”. ... Végzetlen komoly idöket élünk! ...

Ha tehát már úgy is meg kell lennie, valóhat-e bennünk bárki is azzal, hogy jótalan harczvagyat flógatunk akkor, midőn a háborúra való varakozás oly terhes költségviselésének közgazdasági, művelődési és nemzeti tovább fejlődésünk megbénító hatása tudatában, a mily töremetlennül várjuk azon időpontot, midőn a hadügyi kormány azt fogja mondhatni, hogy: „eddig és nem tovább”, ép oly türelmetlenül, — ha irtózza is, — várjuk, mert várunk kell, hogy mikor fogják már a véres kard örzői elérkeztenek látni az időt arra, hogy oda kiáltják az ellenségnek, hogy: „eddig és nem tovább!”

Rövidsz. Dezős.

Hírek és Külföldiek.

Személyi hírek. Gr. Degenfeld Lajos főispánunk 6 méltósága dr. Balassy Antal derék tükörjával egyült a mult hetet jóformán egészen városunkban töltte, hol meggyőződhetett azon igazi és hamisítatlan rokonszenvről és szeretetről, mely ő irányában az egész város részről nyilvánult. — Az uralkodó roppant hőszé daczára nagy kiharítással végzte a központi hivatalok vizsgálatát, s örömet és meglepetést fejezte ki minden hivatalban, mert mindenütt példás rendet talált s meggyőződött arról, hogy a rendelkezésre álló munka erő — alispánunk buzdító példája mellett — megfeszített erővel dolgozik és szolgálja a közügyeket. A főispán csak tegnap hagyta el városunkat s Szikra szerteelt családjához utazott. A közgazgatási bizottsági tagok közül a július hó 15-ki ülésen részt vettek: Balas Antal, Beniczky Árpád, gróf Gyurky Ábrahám, Mocsary Ödön, Posztolczy Ivan és Szakall Barna urak.

Bárth-fürdő vendéglője a mult héten uralgott roppant nagy hőség idején esténként a közönségnek oázis-ligettől szolgált; kedd és csütörtökön este a főispán gróf Degenfeld Lajos ur ő mlga is felkereste ez üdítő helyet; kísérelőben voltak az alispán ur s a megyei tisztikar nagy része, valamint a kir. törvényszék elnöke, az ügyvédi kar számos tagja, lelkeszeink, s az intelligensbél polgárok közül is igen sokan, kikre láthatólag jó hatással van a főispán ur demokratikus viselkedése, melyszert nem kerül, sőt szívesen felkeresi a polgárság díszes mulató helyeit, melyekben most városunk igazán bővelkedik. A pénteki estét a főispán ur a láth-család szőlőbeli mulató helyén töltötte, s bizonyára itt is meggyőződött, hogy B.-Gyarmaton minden egyszerűség mellett igen kedélyes a társas élet, minek alapfeltétele igen természetesen, hogy nem lehet más, mint az őszinte magyar vendégszeretettel párosult műveltség.

50 éves papi jubileum. Varkas Mihály t. kanonok, vad-kerti esperes-plébános Mátra-Verebelyi szentkúta és Marich Ágoston esperes-plébános Nagy-Orszáiban folyó hó 27-án fogják 50 éves papi jubileumukat illete aranyévüket ünnepelni. Nagy-Orszáiban az alkalmi acent beszédet Hottor-nakzy Károly helybeli plébános fogja tartani.

Töröcsky József városi főjegyzőnknek már lapunk mult számában említett 20 éves szolgálati évforduló ünnepét július 15-én ülték meg szűkebb körben a városi előjárók, kiknek élen a bíró hatóság szavakban üdvözlötte az érdemes főjegyző urat; 20 év már magában szép idő s az ünnepelt nyugodtan tekinthet erre vissza, tudva, hogy ezalatt akkép töltötte be nehéz és terhes hivatalát, mikép sikerült egy városi nagy közönség, mint a felsőbb hatóságnak is megelégedést kívívnia. A nap emlékeül az előjárók együttes csoport-fényképekkel lepték meg jubiliáns társukat, átnyújtva azt jókívánataik kapcsán. Meghatottan és igen szívesen vátasolt a főjegyző ur a bíró ur szavaira, ő is nyugodtan gondolt vissza hivataloskodása idejére; az ismeres pedig, melyet a bíró ur tolmácsolt, valaminek a többi előjáró társaknak is jó kíváncsát csak buzdítással fognak szolgálni neki; kérte szíves támogatásukat és baráti bizalmukat. Tegnap este pedig Bárth-fürdő vendéglőjében az ünnepelt üdszteleire társas vacsorát

rendeztek, melyen az előjárókön kívül több nevezetes polgár is résztvett s a jó lakomát mint hiszük, mert az már lapunk zárta után van, — érdekes pohárköszöntők fűszerezték.

Vasúti. Az ipoly-ság-b.-gyarmati vasút építését legközelebb megkezdik ugyan, azonban ez évben idő rövidsége miatt forgalomnak át nem adhatják. Az elkészésnek nem oka a vasúttársaság. A társaságnak ugyanis erős békéda volt azon kívánságunk, hogy t. i. a vasút még ez év folytán adassék át a forgalomnak, megfelelően, mert nemcsak hogy az építkezési engedély megadásáért már a mult év decz. 3-án terjesztette be kérelmet a minisztériumhoz, hanem a közgazgatási bejárás megejlesztését is a f. év elején eszközözhette ki, úgy hogy teljes reménysággal várhatta a társaság az engedély megadását, mely esetben az építést minden bizonynyal még ez évben befejezhette volna. A minisztérium azonban minden sürgetés daczára az építési engedélyt csakis július 1-én, vagyis 7 hó múlva adta ki, úgy hogy az építkezés a legnagyobb erőmegfeszítés mellett augusztus hava előtt meg nem kezdhető. Ebből látható, hogy a társaság semmit sem mulasztott el, hogy Nógrádvarmegye és vidéke jogosult kívánságának megfelelhessen. Mért is méltányos a társaságnak azon kívánsága, hogy a subventió kötelezettségét úgy B.-Gyarmat városa, mint egyesek 1891-re kiterjeszték.

As Anna-bál a szélyi sósár fürdőben ez idén f. évi augusztus hó 3-án fog megtartatni. — A fürdő bérli Stúcz Antal mindent elkövet, hogy a mulatság jól sikerüljön, s mint halljuk e mulatságra úgy B.-Gyarmatról Szécsényből mint közl vidékeiről sokan készülnek.

Társaságunk érdekeiben ma d. u. 2 órára, a városbáz tanácstermébe meggyűlést hívott egybe Kövy Tivadar egyleti elnök ur; czélja a gyűlésnek, miként a rövid meghívó is jelzi, városunk igen érdekes közügyének: a b.-gyarmati önkéntes tűzoltó-egyletnek megerősítése, kiegészítése és esetleg újjáalakítása; s nemcsak kíváncsok, de ismerve polgárunk minden nemes ügy iránti érdeklődését és lelkesedését, emélfogva hiszük is, hogy a kitűzött czélt egyesített erővel elérhetjük. Tegyük félre minden személyi kérdést s legyen előttünk csak egy a jelszó: „S e g é l y t b e c s ü l t ö l !” Nehéz volt megalkotani e közhazsm intőzmenyt, melyet most könnyvden, hogy ne mondjuk könnyvelműen elejteni nem szabad; ez oly hiba volna, mely rosszabb a bűnnél. Föl- tehát, sorakozzunk újból az önkényes tűzoltók szép zászlója alá, viruljon az egylet s viruljon általa is kedves városunk B.-Gyarmat!!

Országos ipartestületi értekezlet lesz ez év szeptember 6-8-ik napjain Arad városában; a napirendre kitűzött igen fontos tárgyak között 15-dik pontként olvassuk: a végrehajtási törvény módosítását, előadó a b.-gyarmati ipartestület. Látjuk ebből, hogy a mi iparosaink is élénk résztvesznek az ipart fejlesztő mozgalmakban.

Körménke. Az Ipolyfolyó amily csekélynek látszó a legtöbb pontján, mégis helyiyl-közeli igen veszedelmes a szabadban fürdőkre nézve, mert a mellékágak beomlásainál s a fordulók közelében örvények képződnek benne; így aztán alig mulik el év katasztrófa nélkül. Mult pénteken Link Miksa nevű fiatal ember, a helybeli rabtelemezési vállalat kezelője, veszté el fürdés közben lába alól a talajt, s már-már végkép elmerült, midőn Polatsék Sándor, Polatsék Henrik gabnakereskedőnek ez évben besorozott derék fia, ki szintén ott fürdött, látva a bajt, megmentésre sielt a fudoklonak és saját élete kockázatával me menté őt. Nem kis erő kifejtésére volt pedig szüksége, mert Link igen testes, kóvér fiatal ember; Polatsék azonban erős karral meg-ragadva őt és mintegy 10 méter hosszat uszva kivitte a partra, hol aztán csakhamar magához tért. Ugy tudjuk, hogy az Ipoly veszélyes helyei tilalmazva voltak, vajjon megszűnt-e már e tilalom? kérdőjk át rendőrtanácsos úrtól.

A hazai tanácsok IV-ik országos kongresszusát f. évi aug. hó 20-án és következő napjain Budapsten tartja meg. Az egyetemes gyűlés költségének fedezésére a közp. végrehajtó és rendező bizottság, melynek élén Zichy Antal főrendi ház tag s Szatlmáry György, orsz. képviselő állanak, gyűjtő íveket bocsátott ki. Vármegyei tanácsutleti elnökeinek 1629 sz. íven e czélra eddigé gr. Degenfeld Lajos főispán s Scitovszky János alispán urak 10-10 forint irtak alá, mely kegyes adományokért ez uton is hála köszönetét nyilvánítja Zeleuka János tantesit. elnök. Reméljük, hogy e nemes példát vármegyének vagyonos férfiai követni fogják, különösen pedig a felkért pénzintézetek igyekeznek a költségek fedezéséhez hozzá járulni.

Edzés Anna-bál. A b.-gyarmati ipartestület az iparos ifjuság bejegyző gyűlete javára, mához egy hetre Bárth fürdőhelyiségeiben Anna-bál rendez. Dicsérlettel üdvözlöjük e jó eszmét, melynek realizálása költségtele-nül egy- a közönségnek olcsó és mégis szép mulatságot, mint az egylet hunánus czéljaira bő jódermet fog hozni; mert nem kételkedünk, hogy ezen este össze fogja hozni polgárságunk színe-javát, s ott lesz az értelmiség is. Lapunk más helyén hozott közlésből látható, hogy a b.-gyarmati ipartestület a haladás útján terékenyen mozog; karoljuk fel tehát mindannyian az ő ügyeiket is.

A száj és kőbánya Nógrádvarmegyében a következő községekben ültött 'ki: Guta, Rimóc, Felső-Told, Ecseg, Kozárd, Sipek, Kis-Maros, Verőce és Szentiványban. Honfvarmegyében: Nemeti, Lontó, Domanyik, Szébbel községekben és Gömörvarmegyében: Sajó-Gömörön.

Előzetes felhívás. Tisztelettel felhívunk mindazon tisztelő előzőket, de legfőképen a községek előjáróit, kik úgy az elmet, valamint az előbbi előzetes felhívások által bál-rólakban vannak, hogy azt kiadvatolvaunkhoz minél előbb beküldeni ösztönkedjenek, nehogy a lap orvélődés tekintetében fennakadást szenvedjen. A „Nógrádi Lapok” kiadvatolva.

